

2009/132/EG av den 19 oktober 2009 om tillämpningsområdet för artikel 143 b och c i direktiv 2006/112/EG vad gäller befrielse från mervärdesskatt vid slutlig import av vissa varor (EGT L 292, s. 5) — Skatte- och tullbefriad import av drivmedel i standardtankar i motordrivna vägfordon — Bolag som i ett tredjeland fyllt dieselolja i standardtankarna på bolaget tillhöriga lokomotiv — Begreppet motordrivna vägfordon

Domslut

Artikel 112.1 a i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1315/88 av den 3 maj 1988, artikel 107.1 a i rådets förordning (EG) nr 1186/2009 av den 16 november 2009 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse, artikel 82.1 a i rådets direktiv 83/181/EEG av den 28 mars 1983 om räckvidden av artikel 14.1 d i direktiv 77/388/EEG om befrielse från mervärdesskatt vid slutlig införsel av vissa varor, i dess lydelse enligt rådets direktiv 88/331/EEG av den 13 juni 1988, och artikel 84.1 a i rådets direktiv 2009/132/EG av den 19 oktober 2009 om tillämpningsområdet för artikel 143 b och c i direktiv 2006/112/EG vad gäller befrielse från mervärdesskatt vid slutlig import av vissa varor ska tolkas så, att de inte äger tillämpning på lokomotiv.

(¹) EUT C 226, 30.07.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 19 juli 2012 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts — Lettland) — Ainārs Rēdlihs mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-263/11) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Direktiv 2006/112/EG — Begreppet ”ekonomisk verksamhet” — Leverans av timmer för att avhjälpa skador som uppkommit genom en storm — Förfarande för omvänd betalningsskyldighet — Underlåtenhet att registrera sig som beskattningsbar person — Böter — Proportionalitetsprincipen)

(2012/C 295/21)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ainārs Rēdlihs

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Augstākās tiesas Senāts — Tolkning av artikel 4 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) och av artikel 9 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Begreppen beskattningsbar person och ekonomisk verksamhet — Leverans av timmer som utförts av en fysisk person, som är ägare av skogsegendom för personligt bruk, för att avhjälpa skador som uppkommit genom en storm — Fråga om en nationell bestämmelse, enligt vilken den som inte har iakttagit sin skyldighet att registrera sig till mervärdesskatt och som inte hade behövt betala denna skatt även om denne registrerat sig, kan åläggas böter uppgående till det mervärdesskattebelopp som normalt ska betalas för de levererade varornas värde, strider mot proportionalitetsprincipen

Domslut

1. Artikel 9.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/138/EG av den 19 december 2006, ska tolkas på så sätt att leveranser av timmer som utförs av en fysisk person för att lindra konsekvenserna av en force majeure-händelse ska anses ha utförts inom ramen för utnyttjandet av en materiell tillgång som måste anses utgöra en ”ekonomisk verksamhet” i den mening som avses i denna bestämmelse, när leveranserna utförs i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav. Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma samtliga omständigheter i målet för att avgöra huruvida utnyttjandet av en materiell tillgång, såsom en skog, skett i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav.
2. Unionsrätten ska tolkas på så sätt att det inte är uteslutet att en nationell bestämmelse, enligt vilken den som inte har iakttagit sin skyldighet att registrera sig till mervärdesskatt och inte behöver betala denna skatt kan åläggas böter uppgående till det mervärdesskattebelopp som normalt ska betalas för de levererade varornas värde, strider mot proportionalitetsprincipen. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida sanktionsbeloppet går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen, som är att säkerställa en riktig uppbörd av skatten och förebygga skatteundandragande, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet, däribland summan som faktiskt påförts och den eventuella förekomsten av skatteundandragande eller kringgående av tillämplig lagstiftning som kan tillskrivas den beskattningsbara person vars underlåtenhet att registrera sig har sanktionerats.

(¹) EUT C 226, 30.07.2011